

ELVAN'DAN SATIRLAR

Elvan Polat

Tilki Kitap©

www.tilkitap.com

tilki@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Editör: Merve Çaltekin

Sayfa Tasarım: Cansu Saygın

Kapak Tasarım: Tekin Parmaksız

Emeği Geçen: Miraç Kayhan

Kitappad
.com

Kitaplobi
.com

Kitapşeyleri
.com

1. Basım, İstanbul, Şubat 2026

ISBN: 978-625-9330-89-1

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

ELVAN'DAN SATIRLAR

Elvan Polat

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ.....	7
ÖZLEMEN NEYDİ?.....	9
SESSİZLİĞİN.....	10
SEN DİYE BAŞLAYAN HER ŞEY.....	11
SENİN ADIN AŞKSA.....	12
AVUÇ İÇİ KADAR YAKINDIN.....	13
YEŞİL GÖZLERİNDE KAYBOLDUM.....	14
SEN+BEN= BİZ.....	15
BİZİM HİKAYEMİZ.....	16
İNATLA BÜYÜYEN AŞK.....	18
YORGUN RUHUN GÜNCEŞİ.....	19
ADIN KADAR SESSİZSİN ARTIK.....	20
SENSİZLİK BİR ŞARKI GİBİ.....	21
ÖZLEMEN ZOR.....	22
BİR GÜN.....	23
SESSİZ KALMAK İSTİYORUM.....	24
MUTLULUK BAZEN.....	25
HUZURUN SESSİZLİĞİ.....	26
SEN VARSIN YA.....	27
ÖNCE KENDİNİ SEV.....	28
ÖNCE SEN.....	29
HAYAT SEVİNCE GÜZEL.....	30
GECEYE SAKLADIM.....	31
SEVGİLİ BEN.....	32
SON SÖZ GİBİ.....	33
TEŞEKKÜR MEKTUBU.....	34

ÖN SÖZ

Hayat bazen içimizde büyüyen duygularla dolu olur; konuşuruz, susarız ama çoğu zaman en çok içimizde saklarız. Bu satırlar, saklanan o duyguların biriktiği yerden yazıldı. Belki hiçbir zaman tam olarak söyleyemediğimiz belki de söyleyip anlaşılmadığımız anların içinden...

Hepimizin kalbi kırılmıştır bir zaman ama kırılan yerlerden filizlenen güzellikler de vardır. Bu şiirler, hem kırgınlığı hem yeniden yeşereni taşıyor içinde.

“Elvandan Satırlar”, tek bir yaşanmışlığın değil, birçok kalbin ortak izlerini barındırıyor. Kimi mısralar bir vedanın içine düşen gözyaşı, kimi ise hiç söylenmeyen güzel bir sözün yumuşak sesi gibi...

Sayfaları çevirirken belki içinizden geçen bir cümleye denk geleceksiniz, belki sizden yıllar önce yazılmış gibi hissettiren bir dizeye...

Bu kitabı, kalbindeki en güzel duygulara dokunur umuduyla yazdım.

Sevgiyle,

Elvan Polat

ÖZLEMEK NEYDİ?

Özlemek hasret kalmak mıydı?
Yoksa varlığını bildiğin hâlde dokunamamak mı?
Gece yattığında onunla uyumak,
Sabah kalktığında onunla uyanmak mı?
Bütün benliğinde onu hissetmek.
İşte sevgilim...
Ben seni böyle özlüyor,
Ve böyle seviyorum.
Şimdi ben;
Seni özlemeyi sana nasıl anlatayım?
Dilime kelimeler nasıl dökülsün?
Özlemek, yokluğunda bile varlığını,
Benliğimde hissetmek,
Özlemek, seni görememek,
Dokunamamak değil ki...
Varlığınla bütünleşmek,
Yüreğinde yer edinmek kendine.
Özlemek, bir renk olsaydı,
Yeşil derdim, gözlerin gibi sevgilim.
Bakışlarını hissetmek için gözlerimde.
Özlemek neydi sevgilim?
Özlemek sevmektir...

SESSİZLİĞİN

Biliyorum, bana çevrili bir sessizliğin içindesin.
Yeşil gözlerin eskisi gibi bakmıyor.
Ve ben bunu hissediyorum.
Bir şey yapamamanın çaresizliğindeyim.
Sana ulaşmak istiyorum.
Ama kelimeler
Ya geç geliyor
Ya da hiç yetmiyor.
Belki bir bakışta kırıldı her şey,
Belki bir cümlede.
Ama inansan keşke,
Niyetim hiç yara olmak değildi.
İçinde bana karşı kırgınlığını taşıyorsun biliyorum.
Sana ulaşamıyorum bile.
İçimde sana dair olan her şey
Hâlâ yerli yerinde.
Sevgi, özür,
Ve en çok da
“Keşke zamanı geri alabilsem” duygusu.
Şimdi sadece bekliyorum.
Belki bir gün
Gözlerin yeniden bana döner,
Beklemekten vazgeçmeyeceğim...

SEN DİYE BAŞLAYAN HER ŞEY

Bir gün geldi, dünya sustu,
Sen konuştun içimin en derin yerinde.
Zaman akmayı unuttu belki,
Ama kalbim seni ezberledi, bir hece bir hece.

Ben seni sevmeyi,
Her sabah adını içimden geçirerek öğrendim.
Birlikte büyüdük,
Birlikte çoğaldık.
Ve ben hep,
“İyi ki” dedim seninle tanıştığım ana.

Gelecek...
Ne getirirse getirsin,
Eğer içinde sen varsa,
Her şey mümkün, her şey güzel.

Çünkü sen diye başlayan her şey,
Bende sevgiyle, umutla, aşkla bitiyor.

SENİN ADIN AŞKSA

Bir isim gibi değil,
Bir hayat gibi kazındın yüreğime.
Ne zaman seni düşünsem,
Zaman yavaşlar, dünya susar,
Ve sadece sen kalırsın içimde yankılanan.

Seninle tamamlandım ben.
Yarım bir cümleydim sen gelmeden önce.
Şimdi seninle her şey tam,
Her şey yerli yerinde,
Çünkü senin varlığın,
Hayatımın en güzel cümlesi oldu.

Sevgilim,
Senin adın aşksa,
Ben bu ömrü o ismi ezberleyerek geçirmeye razıyım.

AVUÇ İÇİ KADAR YAKINDIN

Bir masa, iki yabancı gibi...
Ama gözlerin tanıdıktı sanki,
Sözlerinse,
Kalbimde çoktan yerini bulmuştu bile.

Sen birden eğildin biraz,
Ve dedin ki;
“El falı bakayım mı sana?”
Ne güzel bir bahaneydi bu,
İçten ama oyunlu; cesur ama ince.

Avucumu uzattım sana,
Ama asıl açılan kalbimdi fark etmeden.
Parmak uçlarınla iz sürdün çizgilerime,
Kaderim senin sesinle şekil aldı o an.

Bir aşk,
Avuç içimden geçti gözlerine.
Ben gülmeye çalışırken,
İçim titriyordu,
Sanki bir ömür sana anlatılmak istiyordu sessizce.

Elimi tuttun...
Ama sanki düşlerime dokundun.
Ve ben o an anladım,
Bazı insanlar avuç içi kadar yakın olur insana.
Ve bir kere girdiler mi içine,
Hiç çıkmazlar oradan.

YEŞİL GÖZLERİNDE KAYBOLDUM

Yeşil...

Ama bir yaprak yeşili değil,
Bir bahar sabahı gibi taze,
Bir orman gibi derin,
Bir bakışta bin his saklayan o gözlerin.

Bir çift göz bu kadar mı anlatır insanı?
Bir çift bakış bu kadar mı sarar kalbi?
Sanki her şeyin cevabı oradaydı:
Gizli, sade ve sonsuz...

Bazen yorgun hissettiğimde,
Gözlerini düşünüyorum...
Ve anlıyorum:
Hiçbir şey beni o bakışların kadar iyileştiremez.

Sevgilim,
Senin yeşil gözlerinde hayat var,
Ve ben her gün o hayata yeniden uyanmak istiyorum.
Gözlerin,
Benim en çok sevdiğim yerin.

SEN+BEN= BİZ

Bir sen vardın,
Bir ben...
Sonra zaman tuttu elimizden,
Ve artık cümleler hep “biz” diye başladı.

Birlikte güldük bazen çocuk gibi,
Bazen sessiz kaldık ama aynı şeye sustuk.
Bir bakış yetti çoğu zaman,
Bir kelime değil, bir his yeterdi.

Seninle geçen her gün,
Kendimle yeniden tanışmak gibiydi.
Yanında ben, daha ben oldum...
Ve sen, her hâlinle kalbime yerleşen bir şiir.

Birlikte büyüdük,
Belki zamanın içinde, belki birbirimizin içinde...
Ama en çok da sevgide, sabırda,
Ve “biz” olabilmenin mucizesinde.

“Sen+Ben= Biz”.
Bu denklem öyle bir şey ki,
Dünyada başka hiçbir şey bu kadar tamamlayamazdı beni.
Çünkü seninle olmak,
Eksiksiz bir bütün olmaktı.